

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

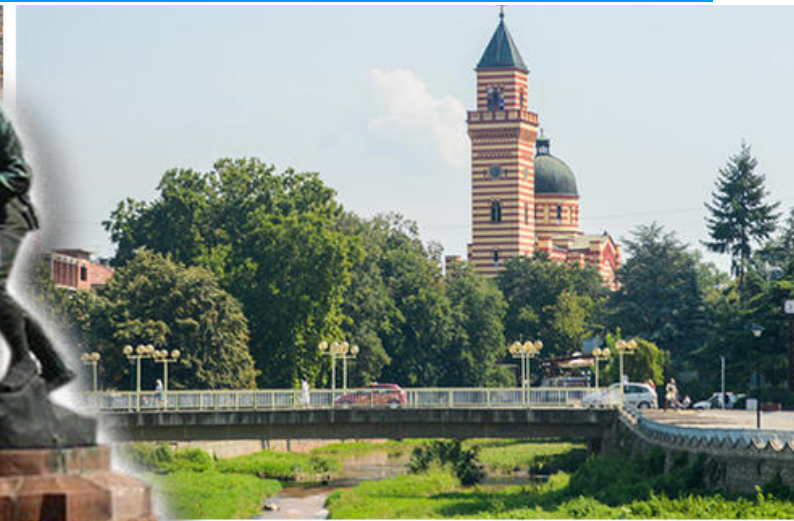
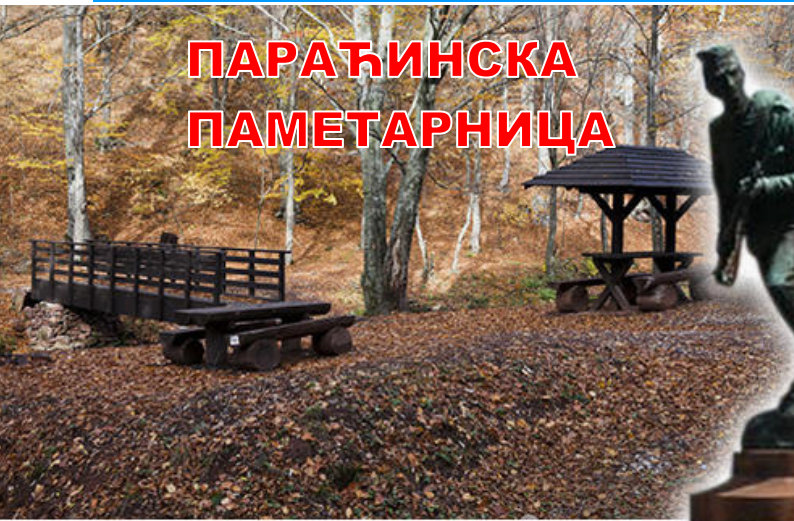

Година XVII

Број 38

Фебруар 2019.

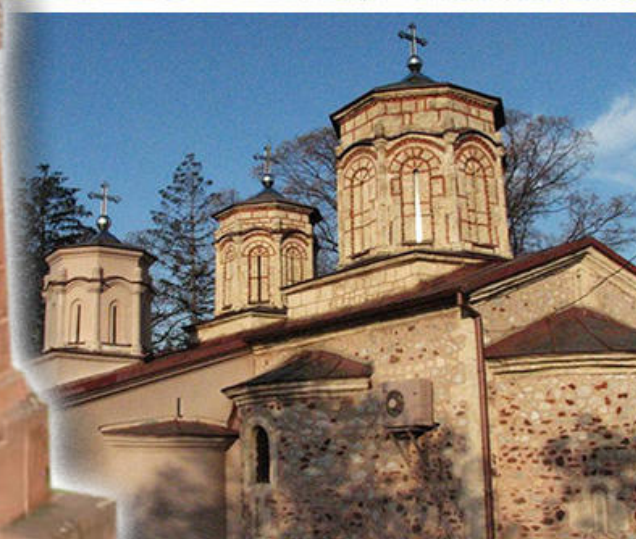
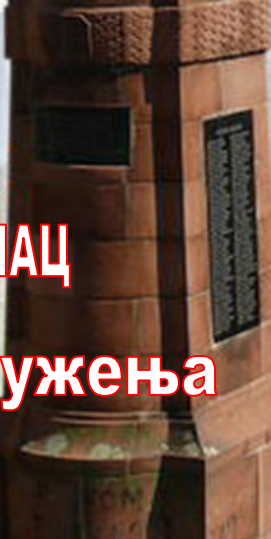
**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

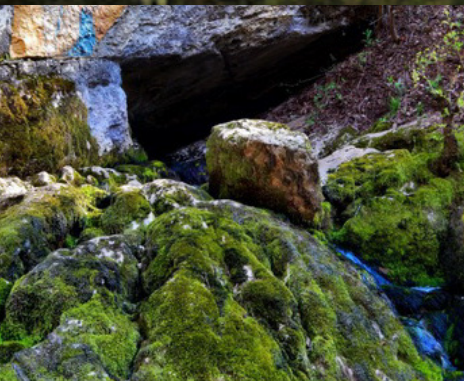
ЗНАМЕНИТИ ПАРАЋИНАЦ

Активности удружења

СПОРТ

<http://www.paracinac.com/>

**Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина**

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

ИСТОВЕТНИ ТОПОНИМИ ВАНДАЛИЈЕ И ТРОМОРАВЉА (Према мапи Хане Скалове)

Апстракт:

Основна намера овог истраживања је предочавање истоветних и сличних топонима, оронима, хидронима и етронима Немачке и Прибалтика (старе Балтичке Србије или Вандалије) и данашњег троречја Велике, Јужне и Западне Мораве – Троморавља, чиме желимо нагласити сродност српског народа у матичној поддунавској Србији са Србима северне Европе, у коју су Срби, као народ и раса, отишли пре нове ере, ширећи се зракасто на све стране света.

Срби су народ који свет населише, а себе не раселише. И у моравско-дунавској колевци српског народа, као и широм три суседна континетна ни после толико хиљада година нису се изгубили истоветни географски и народски називи (етноними). Овде ћемо се задржати на идентичним називима Троморавља и древне српске Вандалије, у данашњој Немачкој.

Чехословачки академик Хана Скалова, шездесетих година 20. века, сачинила је мапу српских (она каже–словенских) топонима вендских територија– Вандалије, односно територије Балтичке Србије, на простору данашње Немачке, Прибалтика и Даније (Данске), иако су територије на којима су хиљадама година раније живели Срби, биле толико широке да су захватале безмало целу Европу. Али и на овој суженој мапи, рађеној за потребе једне бивше републике СФР Југославије, опет се нису могли избећи географски и етнички називи који и данас постоје у балканској Србији, али и у сливу Троморавља, односно у матици скоро свеколиког Српства.

Најпре да кажемо да су Срби – Венди, Ванди, Вандали (како их и данас зову у Немачкој, те отуда долази назив Вандалија) прастановници Европе, а то нам сведоче историчари: руски **Нестор Часни**, пољски **Суровјецки** и хрватски **Фрањо Рачки**. **Павле Шафарик**, такође, посведочује да су Срби присутни у Европи најмање већ 5 хиљада година и да су имали своје државе усред Европе.

Хрват Фрањо Рачки је, такође, писао да су пре Немаца на тим пространствима живели Полабски Срби, и то племена: **Љутићи**, **Ратар** и **Моравци**. Још једном се у историјским изворима, по ко зна који пут, јавља неуништиво племе, односно **народ Мораваца**. Средњовековни грчки хроничар **Халкохондило**, осим што поуздано зна „да су Срби Трибали (Србаљи из долине Мораве) народ најстарији и највећи...“, него и тврди за српског цара Душана да је имао намеру да опет створи, односно обнови „европску империју српског народа“.

Цар Душан је имао намеру да обнови „европску империју српског народа“

На целом простору Европе живели су Срби, што нам сведочи и Милош С. Милојевић, цитирајући Вељтмана:

„По Вељтману и другим новијим паметаристама живила су срп. племена у свој дан: Ђерманији па и у Данији, која је се се још и звала Србија, и нешто у Шведској тако званој Богусланској и Смоландској области, у којој се и дан данашњи народ одликује оделом, језиком и обичајима. од осталих Шведа.“¹⁾ Европа је била јединствен српски простор, а између северних и јужних (балканских) Срба није постојала никаква етничка граница. Између њих је било српско Блатно кнежевство у Блатном граду на Блатном језеру (упореди Баракин-Блатна тврђава на обали Змичког језера код Параћина), затим Нитранска српска кнежевина и Моравија. Са доласком Хуна (Мађара) у Панонску низију крајем 9. века Христове ере, велики океан српског народа са севера и југа Европе је географски раздвојен, а српско Блатно кнежевство и језеро су мађаризовани у Балатон.²⁾

ПЛАЊАНИ, РАТАРИ, ГОЛУБОВЦИ И КРУШЕВИЋИ

На мапи Вандалије или Балтичке Србије, најпре нам се издвојио топоним – **Плањани**. Исписан је словима исте величине као и народ Ободрита (Бодрића), односно као етноним или територија већег племена, братства, рода. **Плањани** и данас живе у селу **Плани**, општина Параћин, а на српској земљи балканској. Осим у Средњем Поморављу, постоје још две Плана–у Македонији и Херцеговини. Такође, у доњем Великом Поморављу смештена и Велика Плана – град, седиште општине.

Сви ови подаци су нам сугерисали могућност да Плана и Плањани нису само топоними, већ да је то вероватно и етноним, назив једног племена или братства. У Вандалији (Прусској), на поменутој мапи Хане Скалове, налазимо и топоним **Голубовци**. У општини Параћин прво суседно село Плани, према западу, је – **Голубовац**. Из средњовековних карата (мапа) страних путописаца, шпијуна и извиђача, цео западни простор данашњих Кучајских планина, са

планином Бабом, записан је као – **Голубиње**, негде и **Голумбас**. По том **Голубињу**, каже легенда, село **Голубовац** је добило име.

И овде нам се намеће иста примисао, иста идеја, да је народ који је насељавао западне обронке **Кучајских планина** носио име **Голубовци**, **Голубинци**, **Голубињани**, и да су били вероватно веће српско братство, као и **Плањани**. Кад спомињемо **Кучај** да кажемо и то да се на овој карти налази и сличан топоним – **Кучин**.

На нареченој карти српских топонима у данашњој Немачкој наилазимо и на топоним – **Ретри**. Реч је о народу **Ратри** или **Ратари**, који су добили име још у ведској српској култури од имена звездане богиње **Ратри – Звездане**. Већ смо рекли да историчари знају да су у Европи живели поред осталих и српски народ - **Ратари**.

Ратари су део великог српског народа **Вељића** или **Љутића**, једног од највећих у Европи, поред **Бодрића**, који су играли изузетно важну улогу у стварању данашње Европе, у историјским, културним и политичким догађајима. У нашој епској народној поезији најпознатији јунак **Вељића** то јест **Љутића** је чувени – **Љутица Богдан**.

Ратари, дакле, носе име ведске богиње **Ратре**, али и име српског народа - **Ратари**, који се није сасвим иселио из поддунавске Србије и Мораве на север Европе и у Немачку, већ је један значајан део остао и у данашњој Србији, о чему нам на најбољи начин сведоче топоними три села **Ратара**: код **Параћина**, **Обреновца** и **Смедеревске Паланке**.

Код **Ратара** (**Петра**, **Редра**, па чак и **Редара** – како су их скврчено, а најчешће намерно погрешно) бележили римокатолички свештеници и западни хроничари, дакле кад су у питању **Ратари** немамо дилема: **Ратари су били велико племе српског народа – братство по крви и колону и на северу Европе припадали су Полабским Србима, тврде западни хроничари**. **Дубрава** је, такође, присутна и данас у Немачкој, како се раније и звао предео дуж Велике Мораве, где је Војвода **Цреп** из **Петруше**, са војводом **Витомиром**, „разбио Турке на **Дубравици**, на Божић 1381.“. Знамо да на територији древних Срба, а новији назив **Словена**, има много **Дубрава** и **Дубравица**, па не мора баш да средњеморавска **Дубравица** покрај **Параћина**, буде аналогна пруској **Дубрави**, али је непобитан сведок српског присуства на том простору. Исто може да се рекне и за реку **Топлицу**, леву притоку **Јужне Мораве**. Међутим, за топонимом **Крушевићи** то не може бити случај.

Наиме, српски град **Крушевац**, три пута глава Србије,³⁾ је врло редак топоним. Име **Крушевцу** долази од имена српске праисторијске принцезе **Круше**, прве жене принца **Енеја**, оснивача **Лацијума**, основног језгра **Руме**, односно **Роме** или **Рима**. Дакле, народ са обала Западне Мораве носио је име своје славне принцезе **Круше**, која се са **Брежанима** или **Брегићима** срећно вратила у **Крушевац**.

Брегијски народ око Крушиног града највероватније се звао – Крушевићи, што је по семантичкој логици сасвим нормално и јасно. **Племе Крушевића које се одселило на север Европе није заборавило свој стари завичај ни у Немачкој**.

ЦРНИЦА, БЕЛИЦА, ЈУХОР И НАРОД БРЕЖАНА У НЕМАЧКОЈ

Брежани са поменуте карте не могу бити други народ осим **Брежана (Брегића)** из централне Србије, што смо већ објаснили. Њих налазимо и код **Хомера** у „Илијади“ као **врсне коњанике и борце**, господаре земље **Брегије (балканске)**. **Бреги**, **Бриги**, **Брегијци**, „на бреговитом Балкану“ (**Д. Максимовић**), су се једним делом преселили у **Малу Азију** и дали себи име **Фриги**, **Фригијци**, **Фрижани**... Опет је овде реч о праисторијском српском народу, који потом, у неком новом пресељењу, нађе животни простор и на северу Европе. И опет под истим именом – **Брежани**.

Трнава је данас насеље крај **Јагодине**, на старом путу према **Крагујевцу**. Под истим именом налазимо и **Трнаву** у источној Немачкој, на карти академика **Скалове**. Село **Треботин**, из предела **Западне Мораве** у Србији налазимо и у **Прусској**. На карти (словенских) српских топонима **Вандалије**, налазимо три топонима/хидронима сличног значења: **Черница**, **Царница** и **Чрмница**. Сва три неодолживо подсећају на параћинску реку **Црницу** или **Црмницу** (како су је страни путописци често уписивали у своје белешке), али нас топоним **Черница** подсећа и на данашње село **Церницу**, у **Темнићу**, општина **Варварин**.

Бјелица са поменуте карте могла би да има аналогију у селу **Белица**, (и река **Белица**), а **Међуречје** са карте можда би могло да се односи и на данашњи **Међуреч** у јагодинској општини. Наравно, да у Срба има много назива са придевом – **бео**, **бели**, па зато не можемо тврдити да су у питању баш наведени топоними и хидроними. Али јесу – српски и србофони, што је и најважније за нашу тезу. Занимљив је податак да се на карти српских топонима у Немачкој два пута јавља топоним – **Јухур**. Према др **Ранки Куић**, „**Јухор** је гранична област са јеленима“⁴⁾, а према **В. Чајкановићу** и **Софрићу Нишевљанину** име му долази од трибалске-србаљске речи – **Ахорн=Јахор(н)=Јухор**. Семантички – **Јухор** је добио име по дрвету – **јахору** или **јавору**, као што је случај и са планином **Јахорином**. На **Јухору** се и данас једна његова страна зове **Јаворница**, по преовлађујућем дрвету. Скоро смо сигурни да је у питању – **Јухор**, јер народ **Морава** са собом је понео и овај топоним у свој нови завичај, уосталом као и име своје реке **Мораве**, о чему смо опширно говорили раније.⁵⁾ „Срби су остали до данашњих дана на централном простору Старе Европе и директни су баштиник **Старих Европљана**.“

Лавина најновијих генетских и лингвистичких истраживања ово само потврђује, што значи да ће у

историографској науци морати да дође до крупних померања. Најновији рад о Природно-физичкој генези Срба, Драгољуба Антића, маестрални је прилог новим теоријама којима ће старе конзервативне шеме ускоро и дефинитивно морати да препусте свој двестогодишњи примат на свим катедрама и у школским клупама“, пише **Весна Пешић**, у часопису „Српско огледало“ и на крају текста закључује:

„Наравно да нема никаквих разлога да наш народ улази у будући свет са некаквим ксенофобичним поставкама, нити са било каквом мржњом према другим народима, али ни са било каквим комплексом инфериорности. Материјално богатство је пролазно, а суштина једне нације су људи и њихове духовне вредности и нагомилана културна баштина. Извлачењем снаге из сопствене традиције лако ће се опстати међу народима, који такву природну и усклађену традицију немају“.

Академик **Анатолиј Кљосов** је преко најстаријих генетских маркера доказао да су Срби заиста најстарији народ и да су од њега постали сви други „народи“ данас звани Словени, као и „несловени“, али се српски ген крије и у другим вештачи измишљеним нацијама.

Уместо закључка: *Цитираћемо само речи Ернеста Ренена, из 1871. године, које је он упутио својим колегама, односно стручној историјској јавности тадашње Европе „Шта ако се једног дана нека од словенских држава уздигне и постане најјача, шта ако Словени (Срби) затраже натраг своју Пруску у правом смислу, Померанију, Шлезију, Берлин, због тога што су сва та имена (српска) словенска; ако на карти означе села Ободрита или Венета; шта бисте на то казали?*

¹⁾ Милош С. Милојевић „Одломци историје Срба“, Београд, 1872. године, стр.137.

²⁾ Растко Крстић „Пад Арконе или сумрак словенског паганизма“, друго допуњено издање, издавачка кућа Атос-ДК, стр. 31.

³⁾ Видети М. Димитријевић: „Троморавље у праисторији“, Граматик, Београд, 2016.

⁴⁾ С. Марковић Штрбац, Пустахије са Јухора, Политика, 18. септембар 1999, Одељак култура, уметност, наука

⁵⁾ С. Марковић Штрбац, Пустахије са Јухора, Политика, 18. септембар 1999, Одељак култура, уметност, наука

Мирослав Димитријевић

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Знаменити Параћинац

Пишемо о знаменитим Параћинцима

Први број гласила Параћинац угледао је светлост дана маја 2001. године. Од самог почетка, усталила се рубрика која прати биографије познатих Параћинаца. У почетку се рубрика звала Наши суграђани, а сада је то Знаменити Параћинац. Овом приликом ћемо поновити о којим смо познатом личностима из Параћина до сада писали. У до сада објављеним бројевима приказани су детаљи из живота и рада следећих личности:

Светолик Драгичевац	непризнати родољуб
Љубисав Стаменковић	председник општине
Милојко Лешјанин	војсковођа и државник
Миодраг Анђелковић Ђеле	уметник и професор
Вићентије Ракић	научник и педагог
Таса Бизетић	фудбалер и тренер
Др Војислав Маринковић	министар и премијер
Др Миодраг Стефановић	спец. за болести плућа
Бранко Радовић	архитекта
Томислав Живановић	правник и академик
Влада Теокаревић	индустријалац
Ђорђе Качунковић	фудбалер и тренер
др Властимир Матејић	научни радник
Бранко Крсмановић	народни херој
Михајло – Миле Недељковић	инжењер
Никола Корбутовски	књижевник
Јован Петровић Ковач	тополивац у српској војсци
Димитрије Маринковић	Министар, Државни саветник и председник Сената кнежевине Србије
Др Професор Рајко Лешјанин	професор права, ректор, министар и кнежевски намесник
Милоје Лешјанин	дипломата и правни писац
Живојин Деспотовић	Први параћински авијатичар
Адолф Минх	један од утемељивача индустрије у Србији
Господар Велислав Станојловић	Члан правитељствујућег савета српскога и дипломата
Војвода Кара Стеван	војвода трешњевички
Браћа Орловићи	војводе
Свети Роман Подјухорски	српски монах чудотворних моћи
Цреп Вукославић	властелин и војсковођа кнеза Лазара
Илија Барјактаровић	параћински војвода
...	...

Овај низ познатих личности треба наставити и ми позивамо чланове Удружења и све заинтересоване да се укључе у избор личности о којима ћемо писати. Ако се погледа у досадашњи избор личности, било је ту и родољуба, председника општине, војвода и војсковођа, државника, врхунских лекара, правника и академика, индустријалаца, народних хероја, научних радника, уметника и професора,

фудбалера и спортских радника, министара, премијера, дипломата, монаха и авијатичара.

Жеља чланова редакције нашег листа, а и великог броја чланова нашег Удружења, је да се настави приказивање биографија и дела истакнутих Параћинаца, при чему треба да се задовоље следећи критеријуми:

- да је личност рођена на територији Општине Параћин, без обзира где је радила и стварала,
- да је личност било где рођена, али да је радила и стварала у Параћину,
- да је својим радом и делом допринела афирмацији нашег града и краја.

Позивамо чланове Удружења, али и све друге, да својим предлозима и текстовима, које треба да доставе редакцији гласила Параћинац, допринесу даљем приказу рубрике Знаменити Параћинац. Унапред се захваљујемо на сарадњи.

Редакција гласила ПАРАЋИНАЦ

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на e-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

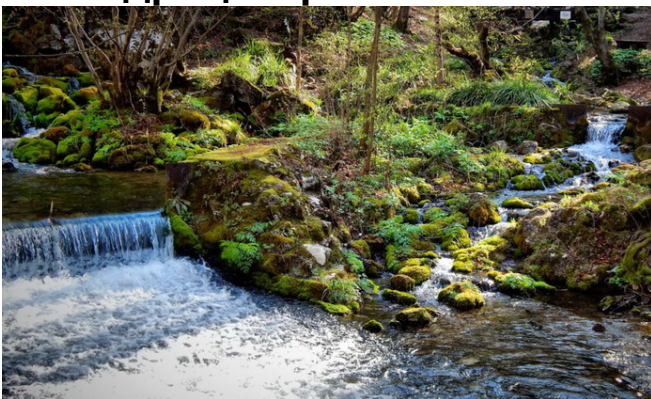
Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

ИНИЦИЈАТИВА

Против изградње мини хидроцентрале на ГРЗИ

На јубиларној 50. Седници скупштинског сазива, општине Параћин одржаној 25. Децембра 2018. године, најинтересантнија тема је била покретање иницијативе за обустављање изградње мини-хидроелектране на Грзи, која је донета гласовима

свих присутних одборника. Овој расправи је претходила и петиција неформалне групе грађана који су прикупљали потписе за петицију поводом тога.

Пре него што је одлука донета, истакнуто је да Туристичка организација Параћина промовише Грзу као параћински бисер природе, док би изградња мини хидроелектране (МХЕ) била већа штета него корист.

Скупштинском одборницима се обратио и грађанин Миломир Ружић из неформалне групе "Одбранимо Грзу", који је у емотивном говору подсетио на учинке изградње МХЕ по Србији. Рекао је да би градња МХЕ уништила Грзу последњу оазу природе коју грађани наше општине имају зарад производње минорне количине струје".

Истакнуто је да је Удружење за шест ипо дана прикупило огроман број потписа против изградње МХЕ.

У општини Параћин је планирана изградња чак четири МХЕ: једна на Грзи, једна изнад манастира Свете Петке у Извору и две електране на Црници изнад Забреге и код Давидовца.

Затражена је промена просторног плана општине Параћин, како се не би дозволила градња МХЕ.

На гласању је свих 48 одборника у сали гласало за одлуку о покретању иницијативе за обустављање изградње МХЕ "Грза"

Општина Параћин ће од Завода за заштиту природе Србије тражити поништавање издатих решења о условима заштите који се односе на електрану на Грзи и нови поступак, а од Министарства за заштиту животне средине - да поступи у складу са својим овлашћењима, с обзиром на угрожен опстанак врста и природног екосистема на Грзи.

Наше Удружење је такође сагласно са овом иницијативом и против је изградње мини хидроцентрала на Грзи и Црници.

- 1/ Билтен Општине Параћин, Једногласно против изградње МХЕ на грзи, број 315, 17.1.2019.
2/ www.paracin.rs

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

Информације из Удружења

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду, свој рад у 2019. години наставља фебруарским окупљањем, пошто смо због временских услова и хладних просторија прескочили окупљање у јануару ове године.

Ако резимирамо активности Удружења у претходној години можемо рећи, да је година била успешна са организованим активностима током дружења кад год је за то било прилике.

У прошлој години смо имали активности у јануару 30.1.2018 године гости су нам били представници Туристичке организације Параћин, када је представљен филм о туристичкој понуди Општине Параћин као и активности туристичке организације током године. У фебруару није било окупљања због великих хладноћа. На мартовском окупљању прошле године поред редовног састанка најављена међународна смотре археолошког филма у склопу које је приказан и филм Петрус – средњовековна тврђава, аутора Божидара Николића. Овој пројекцији су присуствовали и наши чланови Удружења. Тада је одлучено да се договори и једна пројекција за наше чланове Удружења. Ова идеја је реализована већ на следећем априлском дружењу 24.4.2018. Том приликом је одржана презентација филма о Петрусу као средњовековној тврђави, као и презентација о Средњовековном наслеђу Паракиновог брода. На мајском окупљању одржан је редован састанак а тема је била 140. Годишњица ПАРАЋИНСКЕ ГИМНАЗИЈЕ. Овом приликом је после уводне речи др Саше Живановића, било разговора о Параћинској гимназији и сећањима на давна школска времена. О Параћинској гимназији говорили су још и Милош Тодоровић, Бранко Куцина и остали присутни.

Уобичајена летња пауза је трајала током јуна, јула и августа месеца када није било редовних састанака Удружења.

140. Годишњица ПАРАЋИНСКЕ ГИМНАЗИЈЕ.

Редовна окупљања су настављена у септембру одржавањем врло успешне промоције књиге Материјалиста Жак, аутора Милана Кнеселца. Промоција је одржана 27.9.2018. године у 19.00 у центру лепих уметности Guarnerius, ул. Џорџа Вашингтона 12. Гости вечери на овој промоцији су били Никола Рацков, пијаниста и професор музике, Оливер Њего, оперски певач, Дејан Лучић, публициста и Екстра Нена, музичка уметница. Ово је већ друга промоција књиге Милана Кнеселца, коју организује наше Удружење. Претходна промоција је одржана 2015. године и тада је представљена књига Параћинске приче, која је објављена од истог аутора под именом Џо Молер. Књига Материјалиста Жак, је прва коју аутор објављује под својим правим именом. По одржаној промоцији уследио је пригодан коктел уз дружење и потписивање књига од стране аутора. Средства прикупљена од продаје књига, су донирана у хуманитарне сврхе.

Промоција књиге Материјалиста Жак, аутора Милана Кнеселца

Миомирис букета босиљка је озарио лица свих присутних и видна је била жеља на растанку да што скорије овакво окупљање буде нова промоција књиге нашег параћинца.

На октобарском окупљању је одржана још једна врло успешна промоција књига. Промоција је због сајма књига одржана у понедељак 29.10.2018. са почетком у 18.00. Том приликом је одржана

промоција књига Мирослава Димитријевића, нашег познатог књижевника, публицисте, новинара, есејисте, историографа, књижевног критичара, антологичара и сакупљача народних умотворина и дугогодишњег писца рубрике Параћинска паметарница у нашем Гласилу Параћинац. На овој промоцији су представљене следеће књиге:

- Речник Србизама у турском језику са старосрпским-аријским (санскритским) кореном
- Лексикон српских народа, племена, братстава и родова
- Изабрана историографска дела и
- Монографија села ЛЕБИНЕ из едиције Хронике села.

Скуп је отворио председник Удружења Параћинаца Петар Живановић, док је промоцију водио медијатор програма Душан Петковић. На промоцији су говорили др Миодраг Игњатовић, академик, Мр Владан Ракић, Лазар Милош, књижевник и Раде Милосављевић, књижевник. После одржане промоције настављено је дружење уз пригодан коктел.

Прослава 18. рођендана Удружења на новембарском окупљању

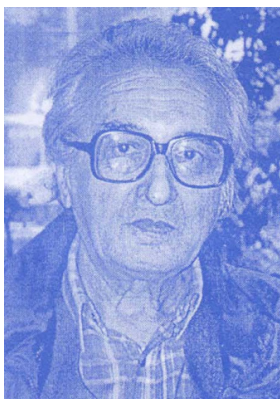
У протеклој 2018. години, изашла су укупно три броја нашег гласила Параћинац у фебруару, број 35, у јуну број 36 и у новембру број 37. Све досадашње бројеве нашег гласила можете погледати у pdf формату на сајту нашег Удружења, <http://paracinac.com/glasilo.htm>.

И у 2019. години наше гласило Параћинац ће наставити са уобичајеним темпом излажења. На располагању ће Вам бити уобичајене рубрике као што су Параћинска паметарница, Знаменити параћинац, Активности Удружења, Спорт, али можда и неке нове. Очекујемо и Ваше предлоге.

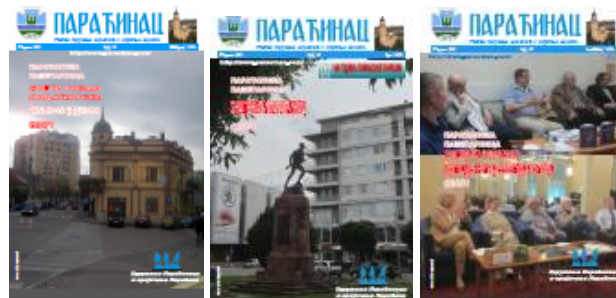

Промоција књига Мирослава Димитријевића

Редовно новембарско дружење је одржано у уторак 27.11.2018. од 18.00. Овом приликом је прослављен 18. рођендан Удружења, такође пунолетство, јер је Удружење основано на оснивачкој скупштини у ресторану ПАРК код Калемегдана, 28.11.2000. године. Тада је за председника Скупштине је изабран Прим. др Момир Стефановић, а за председника удружења изабран је господин инж. Бранко Радовић.

Бранко Радовић, дипл. инж. арх (1931-2007)
први председник и утемељивач Удружења Параћинаца
и пријатеља Параћина у Београду

**Бројеви 35 до 37 Гласила Параћинац
која су изашла у 2018. години**

Све информације о актуелним дешавањима у Удружењу су доступне на фејсбук профилу нашег удружења и на сајту удружења. Позив на дружење сваког последњег уторка у месецу је стално отворен.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

ЈЕСЕЊИ ДЕО СЕЗОНЕ 2018/2019 ОПШТИНСКЕ ЛИГЕ ПАРАЋИН РЕЗИМЕ „ ЈЕСЕЊЕГ ДЕЛА ”

Јесењи преак: ОФК „ЈУХОР 2016” Поточац

Такмичење у Општинској лиги Параћин у сезони 2018/2019 започело је 15 клубова, да би у току полусезоне тачније после 5. Кола ФК Слобода из Крежбинца одустала од даљег такмичења. Утакмице Слободе су поништене и сматрају се као да нису ни одигране па је у јесењем делу првенства регистрована 91 утакмица колико је одиграло 14 клубова у унапред одређених 15 кола, на којима је укупно постигнуто 377 погодака што је просечно 4,14 поготка по утакмици. Највише погодака постигнуто на једној утакмици је 11 и то на утакмици 3. кола: Полет - Будућност 2:9 што је уједно и једна од најубедљивија победа једне екипе у полусезони поред утакмица Полет - ОФК Јухор 2016 0:7 у 5. колу, Слога – Полет 8:1 у 8. колу и утакмице 13. кола Будућност – Радник 8:1. ОФК Јухор 2016 из Поточца је екипа која је постигла највише погодака у полусезони, а то је 43, док је екипа Напретка из Својнова примила само 8 погодака и представља екипу са најмање примљених погодака у полусезони. Две поменуте екипе се управо и две првопласиране екипе, ОФК Јухор 2016 заузима прво место и јесењи је шампион са освојена 32 бода и гол разликом +29, док екипа Напретка из Својнова заузима друго место са освојених 29 бодова и гол разликом +24. Из приложеног се види да су за екипе врло битни постигнути голови за шта су задужени стрелци, а такође је битно и са друге стране примити што мање погодака за шта су задужени голмани. Најбољи стрелац јесењег дела првенства је Саздановић Немања (Херој - Бусиловац) са постигнутих 16 погодака, док за њим следе Радоњић Милутин (ОФК Јухор 2016 - Поточац) са 14, Крстић Немања (Доња Мутница – Доња Мутница) и Здравковић Ненад (Јединство - Ратаре) са по 13 погодака. Епитет најбољег голмана јесењег дела првенства припада Живић Михајлу (Напредак - Својново) који је на 13 утакмица примио 8 погодака, за њим следи другопласирани Лукић Андрија (Развитак - Мириловац) са примљених 14 погодака на 11 утакмица и трећепласирани Стојановић Милан (Слога – Доње Видово) који је примио 15 погодака на 11 утакмица.

Најбољи стрелац
Саздановић Немања

Најбољи голман
Живић Михајло

Резиме је направљен, екипе се пријатељским утакмицама припремају за наставак првенства где ће главну “борбу” за улазак у виши ранг водити две првопласиране екипе ОФК Јухор 2016 из и Напредак из Својнова, а не треба заборавити клубове који поседују квалитетне екипе: БСК Буљане из Буљана и Развитак из Мириловца који не заостају пуно за водећима.

У претходном периоду завршена је пререгистрација фудбалера као и зимски прелазни рок, а наставак пролећног дела како незванично сазнајем очекује се 24. Марта 2019. године.

Припремио: Небојша Богосављевић

ПУТУЈТЕ ЈЕФТИНО, БРЗО I УДОВНО!

Захвалница

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи.

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

